

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

L. Annæi Senecæ Philosophi Opera, Qvæ Exstant Omnia

Seneca, Lucius Annaeus <Philosophus>

Antverpiæ, 1605

Cap. II. Deipso L. Annæs Senecá, eiusq[ue] fratribus: vbi natus, & quando
Romam delatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53700)

coloniam eò missam: quod caute lege. Nam *Carteia*, in eadem Baticâ, iam ante colonia deducta, à L. Canuleio Prætorè: sed quia ex parùm honestis, *Libertinorum* appellata fuit. Leges in Liuiò, initio libri XLIII. Tueri tamen Strabonem possis, fortasse & debeas: quòd non missi coloni illi Româ aut ex Italiâ, sed ibi nati ex militibus Romanis & feminis Hispanis, permittente Senatu, hybridæ isti libertate donati sint, & in coloniâ collocati. At Strabo *missam primam* disertè scripsit. Satis de Cordubâ: atque hæc patria fuit. qui parentes? E gente *Annæa* fuisse liquet: cui, ominis causâ, ab annis videtur nomen factum: respondetque cognomen *Seneca*, item ominis boni. Ita enim ego opinor primò inditum: cti Isidorus, *eum qui primus ita dictus sit, canum fuisse natum*, arbitretur. Sanè *Seneca*, vel vt veteres, *Senica*, (est enim à *Sene*, *Senicis*.) *γεννησις* significat, vt *Senecio*. Videatur Nonius, in *Senica*. Addo, quòd in aliâ etiam gente reperio hoc cognomen, vt in *Acciâ*, lapide præfco: *M. Accio. Seneca. . . . Manlio Planta u. vir. Quinq.* Sitne autem stirpis Hispanæ gens Annæa, an in coloniâ ex Italiâ missa, haud affirmem: illud tantùm, Equestrem etiam fuisse. Ita Seneca ipse de se, apud Tacitum: *Egône equestri & provinciali loco ortus, proceribus ciuitatis ad-* Lib. XIII.
numeror? inter nobiles, & longa decora præferentes, nouitas mea enituit? Pater igitur, fortasse & auus, inter Equites: neque vltra. Nam de *Nouitate* suâ mox subiungit, non facturum, si qui maiorum ad honores peruenissent. Pater autem à se scriptis que suis etiam notus, *L. Annæus Seneca*: quem *Declamatoris* agnomine (in hoc genere excelluit) à filio ferè distinguunt. Exstant non ipsius, sed alienæ ab eo digestæ Declamationes: quas Præloquiis, aut Interloquiis distinxit: & vel sic come atque amicum ingenium suum satis ostendit. Vxorem habuit *Elbiam*, item Hispanam aut Hispaniensem, magni animi atque ingenij feminam, vt filius eam (in Consolatione ad ipsam) satis descripsit. Pater, Augusti temporibus, Romam venit; & secuta mox vxor cum liberis, cumque ipso hoc Senecâ nostro, adhuc tenello. Diu ibi in gratiâ & famâ vixit, rem fecit: & ad vltima Tiberij censeo ætatem produxisse. Inducit me, quòd Scianianæ coniurationis mentio est in eius libris, & alia quæ huc spectant. Omitto, & ad filium transeo, de quo proposui.

CAP. II.

De ipso L. Annæo Senecâ, eiusque fratribus: ubi natus, & quando Romam delatus.

Is natus Cordubæ, & puer inde Romam translatus: quod ita indicat ipse, *Ubi materteram laudat. Illius manibus in urbem perlatus sum; illius pio* Confol.
maternoque nutricio, per longum tempus eger, conualui. Si manibus perlatus, ad Helu.
cap. XVI.
puerili in ætate oportet fuisse: & vides languisse tunc etiam, & operâ cura-
que eiusdem focillatum. Hoc ego euenisse colligo decimoquinto, aut circiter
anno, ante Augusti excessum: argumento ab adolescentiâ Senecæ in Tiberij
æuo, mox dicendo. Ergo nec pater diu antè Romam migrarit. Fratres duos
B habuit,

Ad Helu
cap. II.

habuit, neque vllas forores. ex verbis eius ad matrem: *Carissimum virum, ex quo trium liberorum mater eras, extulisti*. Hi tres autem, M. Annæus Nouatus, L. Annæus Seneca, L. Annæus Mela fuerunt: nati ordine, quo recitavi. Hoc ex Controuersiarum inscriptionibus liquet, vbi sic, et si cognominibus solis, recensentur. Maximus autem fratrum nomen mox mutauit, & in Iunij Gallionis transiit, ab eo adoptatus. Qui Gallio Senecæ patri in Declamationibus aliquoties nominatur, & *Noster* ei dicitur: siue à communi patriâ, Hispaniâ; siue ab amicitia, quæ cum eo fuit. An & necessitudo aut cognatio? nescio, suspicor tamen ob hanc adoptionem. Est autem ille *Gallio*, qui *Pater* Quinctiliano agnominatur, itemque Tacito, sexto Annaliū. *Noster* autem iste adoptiuus in Eusebiano Chronico, *Junius Annæus Gallio, frater Senecæ, & egregius declamator*, dicitur: an duplici illo gentis nomine (quod tamen veteribus rarum, imò non fuit) vt notet in quam adoptione iuit, & in quâ naturâ fuit? Apparet, si recta est nomenclatura aut scriptura. Est ille, ad quem libros *De Irâ* noster scripsit & misit, quem in iis *Nouatum* appellat: at eundem, in inscriptione *De vitâ beatâ*, *Gallionem fratrem*; itemque in Epistolis, *Dominum suum Gallionem*. honestè, vt fratrem scilicet seniore. Sed obserua igitur, non adoptatum videri, quo tempore libri *De Irâ* scripti, id est Caio viuo: postea denique, & tunc cognomen mutasse. At frater minimus, Annæus Mela est, Tacito, Dioni, & Eusebio nominatus, qui eques tantum Romanus (nam prior ille Senator fuit) Lucanum filium genuit, *grande adiumentum* (ait Tacitus) *claritudinis*. Atque hi igitur tres fratres, de quibus Martialis capiendus:

Et docti Senecæ ter numeranda domus.

Doctum vocat, illum Declamatorem: triplicem domum, tres filios familiarisque dictas.

CAP. III.

*Adolescentia eius, præceptores, & studia.*Epist.
CVIIT.Lib. II.
Annal.
in fine.. Quest.
cap. I.

PVER igitur Romam venit, atque ibi, in optimis artibus, optimum ingenium adoleuit. *Adolescentia* eius in *Tiberij principatum incidit*, vt ipse fatetur: idque eo tempore, quo *aliena sacra mouebantur*. Is fuit annus Tiberij quintus, Urbis conditæ DCCLXXII: quod ex Tacito est manifestum, qui *sacra Aegyptiaca & Iudaica pulsa* eo anno scribit. Itaque Seneca tunc plenam adolescentiam egerit, viginti aut vigintiduum annorum. Nam ætatem grãdiusculam sub ipso Augusto habuisse, ex eo liquet, quòd cometam, siue flammam, ante excessum eius obseruauerit, de quo prodit: *Vidimus ante Diui Augusti excessum simile prodigium*: nec planè pueris talia curiosè adnotentur. Præceptorem in eloquentiâ habuit ipsum patrem, opinor: atque id Controuersiarum libri & Præfationes dicunt. Cur autem non optimus senex, qui alios ducebat & docebat, suos in hac viâ dirigeret? Fecit, & duos egregie disertos reliquit, Gallionem, & nostrum: nam de Melâ nihil legi. Ille est Gallio, quem à suauitate eloquij Stadius commendat:

Hoc